

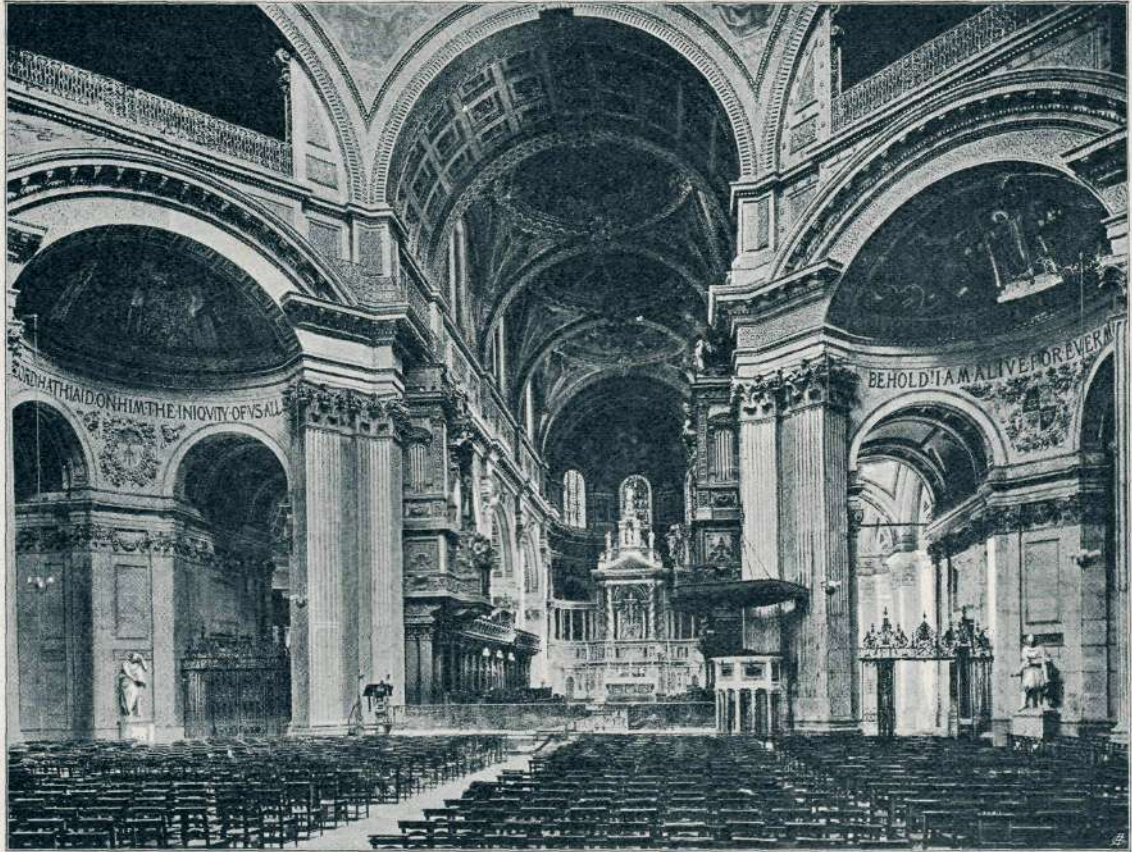
v vsaki državi ustanove vpliven list, ki bi mnogo več izdal, kakor pa taka reprezentacija. Danes pa vidimo, da to v vseh deželah katoličani že sami delajo. Proti materialistični delavski internacionali je postavila cerkev krščansko mednarodno organizacijo, ki je sprejela v svoj program vse socialne težnje moderne dobe, tako, da je nasprotnikom prevzela vse, s čimer so jo hoteli izpodriniti. Z začudenjem smo gledali, kako

kako si mislite bodoče razmerje Anglije do Rima?“

„Do Rima? Ne, jaz govorim o katolicizmu, ne o Rimu. Sicer pa so to Steadovi nazori, o katerih nisem še na jasnem. Naš publicist stavi papežu pogoj, pod katerim obljube, da postane Anglija v kratkem katoliška.“

„In ta pogoj bi bil?“

„Papeštvo naj opusti vse svoje zahteve do Rima, ki niso primerne novi dobi, in

LONDON: V KATEDRALI SV. PAVLA.

je ta staroveška organizacija oživela in se pomladila v novi dobi. To je svetovna sila prve vrste, in kot tako jo upoštevamo. Nemogoče je, da bi taka sila bila sama v sebi slaba in človeštvu škodljiva, kakor ji očitajo nasprotniki, ker sicer ne bi mogla roditi takih sadov, ampak bi bila že davno propadla v nervoznem toku novejših časov“.

„Veseli me, da opazujete katolicizem s takega višjega stališča“, mu odgovorim, „a

si naj izbere nov sedež, ki bi mu zagotovil tesnejšo zvezo z modernim svetom. Latinski narodi so se preživeli in svetovna moč katoliške cerkve ima v njih preslab temelj, kakor vam jasno kažejo protikrščanske struje med njimi. Taka svetovna sila se more zvezati tudi le s svetovno silo, ako hoče vladati vsemu svetu.“

„To je nejasen predlog, ki bi ga morali bolj določno izraziti“.